

Gospoj sveti po jutrih še slov. pridige. To je neki strašna krivica za tamošnje nemško ljudstvo. — V Ukmah, visoko v planini, postavili so na stroške sulvereina ljudsko šolo. toda sedaj jim manjka otrok za-njo: odkod pa bi jih tudi vzeli! Sedaj jih hodi le petero, računilo pa se je, da jih bode najmanj 60 v šolo.

Kranjsko. Po Gorenjskem so imeli v zadnjem tednu hude nevihte, točo in nalive. Škode je ubogim kmetom veliko. Vlada ceni jo sedaj, ali popraviti je njej sami ne bode mogoče, treba bode nje od države. — Ljubljana je sicer slov. mesto, toda trgovci in rokodelci imajo še vedno nemške napise, ali to ni dobro, kajti prej ali slej bodo ti napisi le njim na škodo: kdo bode šel k nemškutarju delo naročevati ali kupovati blaga?

Primorsko. V Ločniku pri Gorici so bile pred 80 leti še vse pridige slovenske, sedaj pa so vse laške, razven na praznik presv. rešnjega telesa in še to je neki ljudem na poti ter so bili že nekateri laški veljaki pri knezškofu prositi, naj se odpravi. No, dosegli tega niso, ali žalostno je, da gremo Slovenci tako radi — pod tujo streho.

Tržaško. V mestnem zastopu v Trstu so predlagali novo mesto za uradnika s plačo 2000 fl. Tega pa menda ni treba, ker predloga niso vsprejeli in dobro, kajti mesto bi dobil gotovo kak »vroč« Italijan, naj bi bil za-nj ali ne. — V Pomjanu je neki Brenčič, zagrižen lahon, plunil pred sv. križem iz jeze, da tamošnji župnik ni na strani lahonske drhali. Mož pa je dobil sedaj za to mesec dnij ječe, da dobi časa za premišljevanje, kaj da pomeni sv. križ.

Hrvaško. Vlada je razpustila mestni zastop v Zagrebu; imela ga je že dolgo »na muhi«, ker ni maral madjarske sile. Pri novih volitvah dobi brz gotovo večino vlada, torej madjarska sila. Ubogi Hrvatje!

Ogersko. Minister za drž. finance se brani nastavitvi soli nižjo ceno pa tudi živinske soli noče spraviti v trštvo. Po takem pa je tudi mi ne dobimo, kajti madjarska vlada odloči v tej reči, kakor še v marsičem drugem. — V proračunu državnih dohodkov in stroškov so srečno našli, da bode za 14.725 fl. več dohodkov: če le ne bodo izginili h koncu!

Vunanje države.

Rim. Nj. svetos^h, papež Leon XIII. je privolil, da se služi v Barski nadškofiji, v Črni gori, sv. maša v staroslovenskem jeziku, ali bolje, da ostane še na dalje pri tej navadi, kjer je že doslej bila.

Italijansko. Kralj Umberto in kraljica Margarita sta se odpeljala na Nemško, k cesarju Viljemu v Potsdamu. Pravi se, da prideta tje iz političnih namenov. No, nekaj gotovo. — V Rimu je pri volitvah zmagala stranka Crispija in volili so tudi njega v mestno hišo. Kakor sa kaže, vzhaja torej ta »zvezda« iz nova.

Francosko. Predsednik republike se je vrnil iz Nancy in ruski princ Konstantin je odšel, ne da bi ga ljudstvo ne pozdravilo povsodi veselo. Ali je v resnici že taka tajna zveza med francosko in rusko državo? Skoraj nam bode verjeti na-njo. — Radikaleci silijo vedno v vlado, naj izbrše stroške za 24 škofij t. j. nje odpravi. Ministerstvo si tega še ne upa, vendar pa se uda prej ali slej »nežni sili«, ako se ljudstvo ne potegne za pravice sv. cerkve.

Angleško. Ker so kneza Bolgarskega vsprejeli v Londonu z vso častjo, kakor gre vladarju, izgovarja se sedaj lord Salisbury, češ, da vlada ne misli priznati ga za kneza zoper voljo Rusije, njegov vsprejem pa torej v tem ničesar ne spremeni. — Državni zbor še sicer ni razšel, vendar pa so kandidatje za nove volitve vsi po konci in kaže se, da bode huda vojska med mladimi in starimi volilci.

Nemško. Da so Nemci siti judov, vidi se iz tega, da raste število protisemitskih društev, najbolj v Berolinu, v Draždanah in sploh v večih mestih. — Vlada misli zopet na predruženje pušek in sicer jo sili na to francoska vlada, ker ima le-ta neki še boljše puške, kakor so nemške. Da bi tako predruženje le ne seglo tako globoko v žepe plačevalec davka!

Rusko. Car Aleksander vrne se v kratkem iz Kodanja ter ostane po 5. juliji v Petrogradu. — Judov ima se 3¹/₂ milj. izseliti v Ameriko in sicer najdalje do 25 let. Vlada ima skrbeti, da se to izgodi na stroške judov samih.

Bolgarsko. Predsednik ministerstva, Stambulov potuje sedaj po gorenjih delih države in se zatrjuje, da ga ljudstvo povsodi pozdravlja z veseljem. Če le ne samo na povelje! — Letina kaže po vsej državi na »prav dobro«.

Srbsko. Na mesto kralja, ki še nima let, so sedaj trije »vladarji«, izmed njih je eden, Protić, sedaj umrl in treba bode voliti novega »vladarja« na mesto njega. Več mož se poganja za to službo, dobi pa jo najbrž general Grujić.

Tursko. Armenski patrijarh se je odpovedal svoji časti, ker si je prišel s tursko vlado v naskrižje. Sodi se, da prekličje svojo odpoved, ako vlada to tirja od njega.

Grško. Volitve v drž. zbor se potrdijo brz vse in potem odstopi sedanje ministerstvo, ker nima v zboru za-se večine. Tako tirja ustava.

Afrika. Dogodki v Ugandi so sramota za angleške protestante, kajti oni so krivi žalostnih pobojev, pri katerih je veliko domačih katolikov prišlo ob življenje ali vsaj ob svoje premoženje. Se ve, da vlada taji to žalostno resnico.

Ameriko. V južni Ameriki so imeli na novo ustajo, v Braziliji, tej najnovejši sestri francoske republike. Tudi v Venezueli se je bilo bati ustaje, toda predsednik je raje odstopil, ter šel v pokoj, na njega mesto stopi neki dr. Villegas. — V »združenih državah« so siti »ubogih« priseljencev ter slej ne pustijo več nikogar na svoja tla, ako se ne izkaže, da ima ob čem živeti.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

VI. Razgled po Kahiri.

Če nočem ladije v Aleksandriji zamuditi, da moji romarski tovariši brez mene v Jeruzalem odplujejo, imam v Kahiri na razpolaganje le tri dni. Skušen dragoman pa je čas tako razdelil, da sem bil kaj zadovoljen in hočem Vam pokazati Kahiro v treh dnevih. Se ve utrujenja človek ne sme čutiti in se mora zanašati le na brzonogega konja. Peš ne bodeš mnogo opravi. Mesto je glavno Egipta in šteje 500.000 moških (tedaj pač čez milijon) prebivalcev. Krasni hoteli, kavarne posebno avstrijska Alhambra, plin, električna luč, vse to nas ne zanima, mika nas bolj arabski živelj. Eno uro po prihodu sem tedaj že na poti skozi arabski bazar. Po časi se pomika voz skozi ozke ulice šerija Kasabat Radivan in druge. Kak strašen vrišč in krič! Vse, kar sem pripovedoval o pouličnem življenju v Aleksandriji, je le senca tega, kar se godi v arabskem bazaru. Mukari z lepimi belimi in navadnimi osli kričijo, črni, žarno-oki in velikoustni zamoreci tu, tam zopet vozovi s predle-

talcem, tu v krogu coperniki, berači, drviši, tam skače divji nagi Sudanez z ovčjo kožo okoli ledja in po bedrih. Koža zopet je navešena z zvončki iz ovčjih parkljev, črnih pa neprenehoma skače, da škrebeta njegova burna obleka, ter se smeje, oh, tako zadovoljnega se čuti, saj ga vse občuduje! V prodajalnicah na obeh straneh pa sedijo prodajalci s podkrižanimi nogami in čuvajo svojo robo. Pot nas pelje mimo mnogih moskej, razvalin z gumbami na steni, iz katerih otroci sesajo vodo iz notranje šterne. Angleški vojaki z rudečo suk-njo, z zeleno-modro prekrižanimi hlačami in belim klobukom, nas spominjajo, da smo blizu našega cilja. Mimo Hasan-moskeje — mojsterko delo čisto arabskega sloga z neverjetno tenkimi in visokimi peterimi minareti — pridemo na slavni grad mesta Kahire.

Trdnjava stoji iz 12. stoletja, njo in Kabrun-moskejo postavil je Juzuf Salah-ed. Din (Saladin), 1823 se je po naključji (?) sprožil smodnik in razdjal moskejo. Na nje mesto postavil je Mehmed-Ali z velikanskimi stroški svojo slavno alabastrovo moskejo. To je res krasota! Toliko zlata, toliko dragocenega mramorja, alabastra, toliko krasnih mozaik-napisov! Podobe in kipe prepovedal je Mohamed.

To tedaj je eden treh slavni mohamedanskih božjih hramov! Prvi je Aja-Sofija v Carigradu, drugi Omar-moskeja v Jeruzalemu, tretji je tu. Poleg vhoda na desni znotraj je grob Mehmed-Alija. Niti altarja niti klopi je videti. Vsaka moskeja ima le svoj mihrab t. j. dolblino, ki zmiraj kaže proti svetemu mestu Meki, tukaj tedaj na izhod. Tu sem se ozirajo pri molitvi. Razven tega sta še dve prižnici, da pri velikih slavnostih oni v nižji prižnici ljudstvu ponavlja to, kar je zgovoril zgoraj glavni pridigar.

Z grada je krasen razgled čez celo mesto tje do slavni piramid. Mesto ima 400 starih in 100 novih moskej, 24 neznatnih kristjanskih cerkvice.

Na izhodu je oni slavni Mamelukov skok in grobovi Mamelukov, beduinskih vojevodov, katere je dal Mehmed-Ali pri obedu po svojih janičarjih posekati, ker so mu bili s svojimi napadi nadležni. Le eden se je rešil z vratolomnim skokom čez zid. Konj je mrtev obležal, junak pa je živel in ga je Mehmed-Ali pomilostil.

Na sever je ko sneg bela gola gora Mokatom. Turška pravljica basnjuje: Ko je Bog ustvaril svet, hotel je poskusiti, je-li mu res vse pokorno, ter zapove, naj se mu naklonijo vse gore. In zgodil se, le gora Mokatom je ostala trdovratna, a v kazen je od Boga prokleta postala nerodovitna.

Vidi se mnogo podrtin, moskej in prebivališč. Kar pada, mora po stari navadi ostati na mestu, ker to je odslej božja last.

(Dalje prih.)

Smešnica. Neki gospod zapazi v mesečni noči tatú z nastavljenostjo, ko hoče ravno zlesti skozi okno neke hiše. »Kaj delaš tu gori, lopov, glej, da se mi takoj doli spraviš!« kriči gospod nad njim. »Pst! gospod«, odgovori tat, »pst! ne dramite me, jaz sem mesečen«.

A. K.

Razne stvari.

(Potrjenje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je potrdil deželni proračun za leto 1892, kakor so ga vsprejeli v deželnem zboru dne 6. aprila.

(Vmeščenje.) Slovesno je bilo vmeščenje novega nadžupnika, vč. g. Jarneja Voha, kn. sk. duh. svetovalca in dekana v Konjicah, zadnje nedelje. Cerkveni govor so imeli opat iz Celja, mil. g. France Ogradi, vdeležba

ljudstva, iz trga in iz župnije, je bila velika. O slovesnosti sami izpregovorimo še v prihodnjem listu.

(Imenovanje.) Minister za pravosodje je imenoval g. Karla Martinaka, pristava c. kr. sodnije v Celju, za c. kr. okr. sodnika v Sevnici.

(Železnica.) Za železnico iz Poličan v Konjice se je delo že pričelo in sicer v Ločak, in na nekaterih drugih krajih. Odkupili so se deli posestev, potrebni za železnico, primeroma lahko, samo pri Poličanah se še to ni zgodilo pri nekaterih posestvih.

(Davkarija.) V Šoštanj bode v kratkem mesto c. kr. davkarja prazno in tamošnjim Nemcem (?) lomlje že velik strah njih hrome ude, da utegne na to mesto priti kak Slovenec. Mi pa vprašamo, kaj hoče ondi Nemec, kjer se plačuje davek, skorej brez izjeme, le po slov. posestnikih, trgovcih, oštirjih, obrtnikih?

(Novo sv. mašo) pojeta na veliko gospojnico v Ormoži brata gg.: Matija in o. Jožef Valpotič, prvi je duhovnik domače škofije, drugi pa je frančiškan v Ljubljani. Taka svečanost je pač redka.

(Zborovanje socijalno-demokratskega delavskega društva) vršilo se je uno nedeljo popoldne ob 3 v Trbovljah v gostilni g. M. Plavšaka. Hujskači so zopet prišli dražiti in vznemirjati tamošnjih delavcev. Vendar hvala Bogu, njih vpliv vidno pojem. Le kakih 40—50 rudarjev se je zbralo poslušat nemeškega in slovenskega govora svojih kolovodjev, kljubu temu se nekaterim gospodom hlačice močno tresejo, ker so naročili 15 žandarjev. Nemira ni bilo nobenega. Upamo, da socijalno-demokratski ne-pridi-prav pobere vsa svoja sila in kopita za vselej iz Trbovelj.

(Podružnice) šulvereina po »Dravskem dolu« so imele o binkoštih občno zborovanje v Vuzenici; bilo je na njem tako veselo, da je nemško gospodo, kakor pravi »M. Ztg.«, razpodilo le »temno meglojve«. Skoda!

(Društveno.) Prvi občni zbor katol. polit. društva »Edinost« v Vojniku je bil sijajen in šteje društvo že nad sto udov. Kljubu vsem spletkam in žuganjem nemškutarjev je slo vse srečno, nemškutarji so iz jeze si najeli neke skripovce, da so jim škripali »Das deutsche Lied«.

(Slovstvo.) V »katoliški tiskarni« v Ljubljani je izšel prvi zvezek Duhovsk. poslovnik, ki ga sestavlja č. g. Martin Poš, Vaški župnik in stane 60 kr. Muzejsko društvo za Kranjsko pa je izdalo drugi letnik svojih zanimivih »Izvestij«.

(Premeščenje.) Iz Brezic pride c. kr. okr. glavar, g. Franc Kankovsky na enako mesto v Maribor, iz Maribora pa pojde g. Ad. vitez Arailza, c. kr. okrajni pristav, v Brezice, da oskrbuje posele okr. glavarja.

(Poštne reči.) Na zboru družbe c. kr. poštarjev, stajarskih in koroških, so sklenili prošnjo do ravnateljstva c. kr. pošte, naj odredi, da bode v vsaki občini, ki nima lastne pošte, posebej posel za listine, ki dohajajo na posestnike dotične pošte. Stvar ni brez vsega, toda občinam bilo bi novih stroškov.

(Šolsko.) Gosp. Anton Ornik, nadučitelj pri Sv. Ani na Krembergu, pride na enako mesto v Lembah in g. Jožef Weixl, nadučitelj pri Mariji Devici v Pušcavi, v Kamnico pri Mariboru.

(Kopališče.) Do dne 15. junija je prišlo v Laški trg 172, na Slatino pa 374 gostov in je to prav malo stevilo, vendar pa jih sedaj vsak dan prihaja večje število. Največ jih je po navadi v meseci juliji in avgustu.

(Iz Brezja) pri Studenicah se nam piše: Dne 12. junija smo imeli volitvo za odbornike naše občine in smo, če tudi težko, z našo vso močjo zmagali. Gg. Baumann, stari in mladi, sta se strahovito napenjala, da našemu sedanjemu predstojniku krono rešita, pa hvala Bogu, še imamo pametne može, kateri izpoznajo,